

[Socialministeren]

Det, vi er kede af i regeringen, er naturligvis den noget ukloge passus om, at man ikke vil være med til nogen som helst besparelser på noget som helst område. Jeg tror, der blev sagt, at dette jo ikke er nogen finanslovdebat – jeg tror endda, det var fru Jytte Hilden, der sagde det til hr. Kofod-Svendsen. Det er jeg ganske enig i, og derfor synes vi ikke, det er særlig hensigtsmæssigt at begynde at lægge sig fast. Det er det ene, jeg vil sige om det.

Det andet, jeg synes er uklogt i den dagsorden, der er fremsat af Socialdemokratiet, SF og CD, er, at man taler om muligheden af betydelige og pludselige forringelser for den enkelte pensionist vedrørende efterløn, boligydelse, hjemmehjælp og varmhjælp.

Jeg havde godt hørt ude omkring på møder, at man i visse pensionistorganisationer stiller sig op og lover, at hvis man ikke får fjernet denne regering, vil man få alle mulige brugerbetaling trukket ned over hovedet, og jeg har også hørt, at der er partier, der laver dagsordensforslag om det. Det hjælper faktisk ikke engang, at man står op og siger, at man ikke kan se, nogen har fremsat forslag om det. Det bliver ved med at køre rundt i debatten. Det, man gør ved at fremsætte sådan et forslag her, er jo at lade som om, der var noget om snakken.

Hvor er forslagene til ændring af hjemmehjælp? Hvor er forslagene til ændring af varmhjælp? Jeg har et forslag i mit lovprogram, der hedder »Eventuel ændring af varmhjælpen«. Fru Jytte Hilden ved bedre end nogen, hvad det går ud på. Det er det forslag, vi har forhandlet om i snart 1½ år, om en forbedring for ægtepar og en gradvis aftrapning eller indskrænkning af den forskel, der er på to pensionistgrupper, nemlig dem, der har haft varmhjælp før en bestemt dato, og dem, der har haft den efter.

Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har deres del af ansvaret for, at vi er landet i en ordning, der ikke er holdbar. Det har ikke været muligt, hverken med Socialdemokratiet eller SF eller med Fremskridtspartiet, at finde tilslutning til, at vi kom væk fra den forskel. Det er altså en af de ordninger, som ikke er kønne, men som vi har medansvar for, og som vi gerne ville ændre. Det er ikke et besparelsesforslag, det er et forslag om at stille folk lige og endda indføre en forbedring for ægtefæller. Det har vi ikke kunnet finde flertal for, og så er der jo ingen grund til at fremsætte det, det øger jo kun

forvirringen. Så der er altså ingen grund til at lade som om, at nogen her er ude på at lave pludselige og betydelige forværringer på de områder.

Jeg er også helt enig i det, der står i slutningen af dagsordenen om, at de store ændringer, vi skal lave i ældrepolitikken – forespørgslen handler jo om det tidspunkt, hvor antallet af ældre vokser, altså på den anden side af år 2000 – bør bygge på et bredt flertal i Folketinget. Det kunne jeg ikke have sagt bedre, men jeg synes altså, at der er en uklog passage i dagsordenen, og derfor vil jeg anbefale, at man stemmer på regeringspartierne og Kristeligt Folkepartis dagsorden. Forslaget om, at vi skal nedsætte et udvalg og inddrage alle berørte parter, er jo en konsekvens af, at det tekniker- og embedsmandsarbejde, der er gjort, ikke har haft pensionistorganisationer og andre med inde i arbejdet, og det vil være udmærket at få deres syn på tingene, inden Folketinget skrider til afgørende forandringer af vores pensionssystem.

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg må nok sige, at jeg er glad for, at jeg i dette tilfælde har skrevet min tale ned, så jeg kan genkalde, hvad det var, jeg sagde, efter at socialministeren var heroppe og kommentere det, som socialministeren havde hørt at jeg havde sagt.

Socialministeren mente, at jeg ikke havde øje for, at mange pensionister klarer sig godt, og at der er mange, der ikke har brug for hjælp, og som nyder godt af de tiltag, som socialministeren har sat i værk.

Jeg vil godt tillade mig at citere, hvad det var, jeg sagde i den anledning. Jeg tillod mig at sige, at ministeren ikke sagde et ord om, hvordan situationen er i virkeligheden, og jeg tillod mig at henlede Folketingets opmærksomhed på denne virkelighed vel vidende, at mange, mange ældre lever og har det godt med ingen eller meget begrænset hjælp, men det er vores opgave at sørge for, at der er hjælp til rådighed i form af den rette bolig, den rette syge- og hjemmehjælp, når der bliver brug for det. Det var det, jeg sagde, og så regnede jeg en række problemstillinger op med hensyn til behovet for plejehjem og ældreboliger osv.

Det andet, som socialministeren mente jeg havde kritiseret uretfærdigt, var, at jeg havde